

РАБОТА ВЪРХУ ЕВАНГЕЛИЕТО НА ЙОАНА /ПО УЧИТЕЛЯ*/

Професор д-р Херман Бек в книгите си “Космичният ритъм и Евангелието на Марка” и “Космичният ритъм и Евангелието на Йоана” изтъква, че в Евангелията е изразен космичния ритъм. Например, първите стихове от първа глава на Марка по своя характер са под зодиакалния знак Козирог. По дух те носят характера на този знак. Следващите няколко стиха от същата глава са във връзка със знака Водолей. После идат стиховете във връзка с Риби. След това се редуват знаците: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. Интересно е, че **знаците се редуват по същия ред, както са в зодиака**. С това се свършва първият кръг до средата на шеста глава от Евангелието на Марка. После се повтарят зодиакалните знаци в същия ред от Овена нататък до 9 глава. От девета глава до края на Евангелието иде третият кръг от същите знакове.

По същия начин професор Херман Бек разглежда Евангелието на Йоана.

От тия изследвания следва една истина: че събитията в живота на Христа са във връзка с космичния ритъм. От голямо значение е да знае ученикът това, за да разбере важноста на събитията в живота на Христа.

От друга страна, това говори и за начина, по който са писани Евангелията. Значи, те не представляват обикновени човешки творения, но са писани по вдъхновение отгоре: **Космични сили са ръководили и вдъхновявали евангелистите при писането им.**

Учениците не са били обикновени личности, макар външно те да минават като обикновени хора: рибари, митари и пр., но те в миналото са били посветени. Учителя казва, че те са преродените пророци на Стария Завет. Като пророци те са били във връзка с Христа. Например, Йоан в 12-та глава на Евангелието казва, че Исая е видял славата на Христа и е говорил за Него. Пророците са били подготвени за своята мисия в окултната школа на есеите. Учителя каза веднъж в разговор, че есеите са били пратеници на Великото Всемирно Бяло Братство с цел да подготвят душите за идването на Христа, да подготвят съзнанието им, за да разберат и приемат това, което дава Христос на човечеството.

От казаното се вижда, от какво голямо значение е занимаването с Евангелията, работата върху тях.

Нека кажем още няколко думи върху важноста на работата върху Евангелията.

Важноста на работата се вижда от следния закон, който излага Учителят: Когато четем някоя книга, ние се свързваме с автора, свързваме се с неговия душевен живот и получаваме нещо от него. Например, когато четем Исая с любов към него, ние правим връзка с него и той ще ни тълкува смисъла на това, което е писал. Учителят прибавя, че от времето, когато е писал Исая своята книга, досега са се минали хиляди години и той през това време научава много неща. Той ще ни научи и на това, което е научил оттогава насам. Също така, като четем Евангелието на Йоана, правим интимна връзка с Йоана, но не само с него, но и с Христа, защото Словото на Христа преминава през цялото Евангелие. С четенето на Евангелието от Йоана ние се свързваме с космичните сили, които са били в действие в живота на Христа.

За да се види, от каква голяма важност е заниманието с Евангелията, ще дам един пример. Веднъж Учителя каза в една беседа да следим каква идея ще се събуди в нас при наблюдаването на жълти цветя, сини, червени и пр. Всяко цвете в нас ще събуди особена идея. След тая беседа отидох при Учителя и в частен разговор Му заговорих по повод на това упражнение. Той каза: “Такива упражнения имат значение. Те допринасят за развитието на душевните сили на човека. Но те имат микроскопически и бавен резултат. Обаче, който иска да ускори своята еволюция, който иска да направи голяма крачка в духовния път, който иска да вземе няколко стъпала в пътя на своето повдигане, той трябва да размишлява върху Христа, да проучва Евангелията и по този начин да направи вътрешна, интимна връзка с Христа. Такава работа има силно, дълбоко действие върху човешката душа.”

* Това изложение е направено по беседите и лекциите на Учителя и по общи и частни разговори с Него.

Другите основатели на религии са достигнали до по-висока степен на развитие чрез работа върху себе си в миналите прераждания. Обаче, Христос не е от човешката еволюция. Той е Божествено Същество. Всички религии преди Христа са имали за мисия да подготвят човешкото съзнание, за да разбира Христа, когато Той дойде на земята. Великите посветени още от времето на Атлантската раса са знаели за Неговото идване и са говорили за Него, знаели са Неговата мисия.

Идването на Христа е от първостепенна важност в историята на човечеството. Идването Му е повратна точка в историята. До Христа човечеството е слизало от Бога към материалния свят. Този период се нарича инволюция. А от Христа почва еволюцията, т.е. възлизането отново на човешката душа към Бога: инволюцията е заменена с еволюция. Разбира се, във времето на Христа малък брой хора са почнали своята еволюция, а голяма част от тях още продължават своята инволюция. По какво се познава кои са още в своята инволюция? Който се стреми към лични цели, той е още в пътя на инволюцията. Един учен може да е писал дебели томове книги, но ако прави това, за да добие лична слава, лични изгоди, той е още в инволюцията, а един метач, ако върши своята работа от любов към другите като жертва, той е почнал своята еволюция.

Действието на Христа в историята на човечеството е още в своето начало. Времето от идването на Христа досега е само подготвление. Това действие на Христа постепенно се усилва. Затова Учителя каза веднъж в частен разговор: “В бъдеще мистичното християнство ще бъде прието от всички народи на земята”.

Важността на изучаването на Евангелията се вижда от следния пример:

В десета глава от Евангелието на Йоана се споменава за думите Христови: “Всички, които са дошли преди Мене, са крадци и разбойници, но овцете не ги слушаха. Аз съм вратата на овцете. Ако влезе някой, ще бъде спасен и ще влезе и ще излезе и ще излезе и паша ще намери.” Какво значение имат тия думи? Някой ще помисли, че според тия думи всички, които са проповядвали преди Христа, са били крадци и разбойници. Така може да помисли онзи, който разсъждава повърхностно. Защото ако беше вярно това разбиране, ще излезе, че тия думи се отнасят до всички пророци и велики посветени, които са дошли преди Христа. Това не е вярно, защото Христос на много места цитира Мойсея, Данаила, Исаяя. Тия думи имат по-дълбоко тълкуване. Те се разбират така: низшите духове, които са господствували в човешката душа досега, са крадци и разбойници. Те не са водили човека до истинския правилен път, а по един крив път. Затова човечеството е слизало надолу.

Свързването с Христа ще освободи човека от влиянието на низшите същества, които са владеели човешката душа и човек ще почне своя възход. Ето защо свързването с Христа е необходимо за повдигането на човешката душа. Това свързване може да става по много начини. Един от начините е размишление върху Евангелията.

Важността на свързването с Христа се вижда от казаното в 15-та глава от Евангелието на Йоана: “Аз съм истинската лоза, Отец ми е земеделецът, вие сте пръчките. Всяка пръчка в мене, която не дава плод, Той я отрязва, а щом дава плод, оставя я, за да даде повече плод. Пребъдвайте в Мене и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдвате в Мене.”

Нека кажем няколко думи върху важността на работата върху Евангелието на Йоана.

Евангелието на Йоана се смята като най-великата книга в историята на човечеството. Учителят я нарича Евангелие на Любовта. В Откровението се говори за четирите животни: човек, лъв, телец и орел. Окултната наука поставя следния паралел между четиримата евангелисти и четирите животни от Откровението: Матей счита като представител на човека, Марко – на Лъва, Лука – на Телеца и Йоана – на орела. Орелът е символ на висшия полет на Духа. Значи, в Евангелието на Йоана е изразен висшият полет на Духа.

Защо в това Евангелие Йоан е наречен “ученикът, когото обичаше Исус”? Този израз се споменава на много места в Евангелието. Този израз има вътрешен, мистичен смисъл. От тия думи се разбира, че Йоан е бил ученик, който най-добре е разбирал Христа, в най-голяма степен е приел Христовия Дух в себе си; идеите на Христа са били най-живи в него. Значи, той е бил най-добър проводник на силите, които са действали в Христа. Йоан е получил най-дълбокото посвещение.

Нека разгледаме как да се занимава човек с Евангелието на Йоана.

Учителя отдава голяма важност на заниманието с Евангелията и специално с Евангелието на Йоана. Такова занимание е път за постижение. Чрез такава работа, чрез силната връзка, която ще направи по този начин с Христа, силите Христови ще почнат да работят в ученика.

Затова Учителя в частен разговор даваше на някои ученици като задачи размишление върху Евангелието на Йоана. От частни разговори, които имах с Учителя, разбрах, че **Той счита работата върху Евангелието на Йоана от първостепенна важност за напредъка на ученика.** Работа, която носи изобилни плодове. Това ускорява развитието на дарбите и заложбите на човешката душа. Даже можем да кажем, че **това е подготовка за посвещение и може да доведе до посвещение.**

Учителят препоръчва да се проучва Евангелието на Йоана по следния начин: Най-хубаво е да се вземат първите няколко стиха (например десет) от първата глава на Евангелието и всеки ден да се размишлява върху тях в течение на няколко дни (например десет). След това да се вземат следващите няколко стиха от същата глава. Така ще се прави, додето се стигне до края на Евангелието. Това ще вземе повече от една година.

Чрез такава размишление ученикът ще вникне във вътрешния смисъл на думите; те ще станат живи за него, ще действат дълбоко върху неговия ум, сърце, душа и дух.

Тук ще дадем още няколко упътвания, за да се види как да се работи върху Евангелието на Йоана.

За да бъде по-живо свързването с Христа, хубаво е да си представи ученикът няколко сцени от живота на Христа; например разговора Му с Натанаила, сватбата в Кана Галилейска, разговора Му със самарянката при кладенеца, излекуването на болния при Овчата къпалня, нахранването на 5 000 мъже с пет хляба и две риби, излекуването на слепородения, възкресението на Лазаря, измиването нозете на учениците, Словото на Христа на тайната вечеря, явяването на Христа на Мария след възкресението, разговора Му с Петра след възкресението и пр. Много други сцени от живота на Христа ще си избере ученикът, като спре вниманието си върху тия сцени, ще се образува по-силна връзка с Христа, с вътрешния Му живот. Тия сцени ще минават пред мисловния поглед на ученика като живи картини и ще въздействуват върху душата на ученика.

“Вселяването на Христа е един процес. Тогава чертите на Христа започват да се отразяват върху чертите на човека. Човек става поради това нежен към вас, обича ви. Той може би няма да говори с вас, но в душата си ще се моли за вас и ще желае всячески да ви помогне. **Щом очистите низшите мисли и желания, Христос ще започне да се вселява във вас.** На първо място изхвърлете вашето съмнение. Когато Христос се докосне до вас, вие ще почнете да имате друго понятие за света и ще ви се открият известни методи, по които да живеете в света.

Всеки ден четете Евангелието и размишлявайте върху него, мислете за Христа. Тогава, уверявам ви, че ще можете да си Го представите, стига в това отношение да постоянствувате. Възхищавайте се от търпението, което е имал, за да изнесе страданията на света. Като се въодушевявате от всичко това, **Христос ще почне да се вселява във вас.**”

Учителят

Тези думи на Учителя показват какво голямо значение дава Той на размишлението върху Христа и Евангелието.

При размишлението на отделни стихове от Евангелието на Йоана, освен че живо трябва да си представим сцени от живота на Христа, но трябва да направим нещо друго: за да се образува по-силна връзка с Христа, ученикът съсредоточава своята мисъл върху качествата на Христа, Неговата Любов, милосърдие, търпение, смирение, готовност да върши волята Божия, готовност за жертва и самоотричане, безстрашие и пр. **Разбирането на вътрешния живот на Христа е най-важното средство за интимно свързване с Христа.** Това е влизане във връзка с Неговото съзнание.

Една от най-важните цели на размишлението върху Евангелието на Йоана е да се укрепява все повече връзката на ученика с Христа, за да почне Христовият Дух да работи върху него. По този начин Христовият Дух ще почне да се вселява в него. Това е най-великото постижение; даже е

необходимо условие за напредъка на ученика. Това е и главната цел на заниманието с Евангелието на Йоана.

Щом се образува такава здрава връзка, ученикът ще може да каже: "Не живея аз, но Христос живее в мене". Като размишлява ученикът върху Христа във връзка с Евангелието на Йоана, чертите на лицето на ученика ще почнат да се префиняват и ще почнат да наподобяват Христовите.

Има закон: "Човек, каквото мисли, такъв става". При такава работа върху Евангелието на Йоана като размишлява ученикът върху Любовта, милосърдието, търпението и пр., тия добродетели ще почнат да се проявяват у него въз основа на този закон.

Но независимо от това, в случая действа по-важен фактор. Ученикът, като мисли за Христа, качествата на Христа ще преминават в ученика. Постепенно чрез такава работа върху Евангелието, ученикът ще си измени характера, ще стане по-добър проводник на Любовта. Любовта на Христа ще почне да прелива в ученика. Любовта на ученика ще става все по-възвишена, по-широка, по-чиста. Така ученикът ще се издигне до висшата проява на Любовта.

Чрез работа върху Евангелието на Йоана и свързването с Христа, умът и сърцето на човека се пречистват. Това създава условия за духовни постижения.

Въздействието на Христа е не само върху ума, сърцето, душата и духа на ученика, но достига и до физическото му тяло и действа като лечебна сила. Не само човек ще се освободи по този начин от своите слабости, от низшите мисли и чувства, но ще се укрепи и физически. Христос само с едно допиране или само с една дума лекуваше болни. Щом човек чрез размишление върху Христа приема Христовата сила, няма ли да помогне за физическото укрепване?

Ще дам няколко примера, взети от Евангелието на Йоана, за да се види в какъв дух да става размишлението.

Първата глава от Евангелието на Йоана започва с тия думи:

"В начало бе Словото и Словото бе у Бога и Словото бе Бог. То в начало бе у Бога. Всичко чрез Него стана."

При размишление върху тия думи, ученикът ще схване, че Великото Разумно Начало е в основата на цялото Битие. Зад всичко, което виждаме около нас, действат разумни сили. Те ръководят всички явления в природата. Подобно размишление ще роди в ученика ново отношение към природата. Той ще има нов поглед върху нещата. Природата ще се яви пред него с нова красота и величие.

По-долу в същата глава се казва за Христа:

"Той е истинската виделина, Която осветява всекиго, Човекът, който иде в света."

При размишление върху тия думи ученикът живо ще почувствува какво значение има Христос за човешката душа. Всичко красиво, чисто, светло и разумно в човека иде от Христа. От тия думи ученикът разбира, от каква голяма важност е връзката на човешката душа с Христа. Колкото по-интимни са връзките между нея и Христа, толкова по-голяма мощ и сила получава човек.

Още по-долу в същата глава се казва:

"И Словото стана плът и всели се между нас."

При размишление върху тия думи ученикът идва до прозрение, че Христос е изявление на Великото Разумно Начало, Кое е в основата на света; почва да разбира кой е Христос.

"И видяхме Славата Негова, Славата на Единородния на Отца, пълен с благодат и истина."

При размишление върху тия думи ученикът почва да разбира какво носи Христос на човека; почва да оценява великото значение на идването Му на Земята; почва да разбира важноста на Неговата мисия.

Споменатите по-горе стихове имат мистична дълбочина. **Те принадлежат на най-великите истини, казвани някога в света. Те спадат към най-свещените мисли, дадени на човечеството.** Те събуждат благоговение в човека. Стига да размишлява търпеливо върху тях, човек ще разкрие големите богатства, скрити в тях. Тия стихове имат силата да събуждат мистичната природа на ученика. Чрез размишление върху тях Божественото естество на човека се проявява.

И колкото повече ученикът размишлява върху тях, толкова по-силно е тяхното въздействие. Човек може да направи опит, за да види тяхното мощно въздействие върху човешката душа.

В Гетсиманската градина Христос е казал: "Прескръбна е душата ми до смърт". Потта Му станала на капки кръв, които падали на земята. Той е имал такова страдание, което никой не е имал, понеже на никого не е капала от страдание потта като кръв от тялото.

Коя е причината на тия страдания? Той е преживял тия страдания, понеже приел да плати кармата на човечеството. Ако не беше сторил това, човечеството само не можеше да се издигне над егоизма и щеше да се изроди и загине.

Любовта на Христа е толкоз велика, че човек при сегашната степен на своето развитие не би могъл да я преживее. Тя би го стопила. И постепенно заедно със своето повдигане той ще се подготви да я разбере и приложи. Страданията са метод на разумната природа, чрез които човек префинява своята нервна система, за да стане тя издръжлива на силните вибрации на Божествената Любов. Друг метод за това е размишлението върху Христа и идеите в Словото на Учителя.

Ще вземем друг пример, за да се види какъв е вътрешният живот на Христа. Величието на Христа се вижда от думите, казани от Него на кръста: "Отче, прости им, защото не знаят какво правят." Чрез размишление върху тия думи ученикът ще се опита да вникне в съзнанието на Христа.

Друг пример: Когато Христос с учениците Си тръгнали веднъж за Ерусалим, в едно село не ги приели. Тогава двама от учениците Му казали: "Господи, искаш ли да речем да слезе огън от небето да ги изтреби?" Христос казал: "Вие на кой сте дух не знаете. Защото Син Человечески не е дошъл да погуби човешки души, но да ги спаси." От този пример се вижда милосърдието на Христа.

Той никога не е правил Своите чудеса, освен да помогне на страдащите, а не за слава и пр. Даже на мнозина, които излекувал, казвал: "Да не кажете това никому."

Като друг пример нека вземем възкресението на Лазаря. От този пример се вижда колко е могъща Неговата Любов, че тя има сила да възкресява мъртви. Казва се в Евангелието, че Христос е обичал Марта, Мария и Лазаря. Когато отива към гроба на Лазаря, Той се просълзил. Околните казали: "Виж , колко го е обичал." С коя сила е възкресил Лазаря? Учителя обяснява за пръв път в историята на човечеството как е станало това. Той ми каза веднъж в частен разговор: "Когато Христос отишъл при гроба на Лазаря, изпратил Своята Любов към последния. Любовта на Христа, пратена към Лазаря, събудила в самия Лазар любов, защото любовта любов ражда. И тая любов, събудена у Лазаря, го е възкресила."

В пета глава от Евангелието на Йоана е казано: "Не искам Моята воля, но волята на Отца, Който Ме е пратил."

Като размишлява върху тия думи на Христа, пред ученика се отварят обширни хоризонти. От тия думи се вижда величието на света, в който живее съзнанието на Христа: **За Него е важно да върши волята Божия.** Нали човек трябва да върви по стъпките на Христа? Значи, новият човек ще се отличава със следното главно качество: **той туря служенето на Бога над всичко в живота.**

Размишлението върху тия думи на Христа ще роди в ученика много други идеи: ще му стане ясно, че това е единичният път, по който човечеството ще се издигне до истинския живот – живот на хармония, чистота, красота, разумност, братство, любов; ще се освободи от всички страдания, противоречия, ще строши всичките вериги на ограничението, тъмнината, невежеството.

С този пример виждаме как от размишлението на коя да е дума на Христа, безброй идеи ще се нанизват една след друга в съзнанието на ученика.

Христос след възкресението казва на Петра: "Симоне Йонов, любиш ли ме повече, отколкото ме любят тия?" казва Му Петър: "Господи, Ти знаеш, че Те обичам." Христос му казва: "Паси агънцата Ми." Христос му казва да пасе овцете Му, когато Петър Му казва, че Го обича.

От въпроса на Христа се вижда, че който иска да служи на Бога, трябва да има любов. Само тогава ученикът ще има съдействието на Небето, само тогава ще му се дадат всички условия за работа и неговата работа ще бъде резултатна.

Христос каза (10 глава от Йоана): "Моите овце познават Моя глас, а подир чужд човек няма да следват, но ще побегнат от него, защото не познават гласа на чуждия." Чрез размишление върху тия думи ученикът ще схване, че връзката между Христа и човешката душа не е отсега, а датира от времето, когато човешките души са били в Бога; тая връзка е отпреди създание мира. Затова гласът на Христа е познат на човешката душа и когато тя се пробуди, следва тоя глас.

После ученикът може да разсъждава и върху думите на Христа, казани на самарянката: "Иде час и сега е, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца с Дух и Истина, защото таквиз иска Отец да бъдат поклонниците Му." Чрез размишление върху тия думи ученикът ще дойде до идеята, че Духът е, Който създава формите. Човек трябва да излезе от робството на старите форми, които го оковават и да служи на Бога с Любов, Мъдрост и Истина.

Като размишлява ученикът върху думите на Христа в осма глава на Евангелието на Йоана: "И ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни.", много нови идеи ще се родят в съзнанието му. Христос казва: "Аз съм Пътят, Истината и Животът." Значи, Христос е Истината, защото чрез познаване на Христа, на Бога, човек ще добие своята свобода. Значи, познаването на Христа е път към свобода. От тия думи на Христа идат други идеи в съзнанието на ученика. Значи, целта на Христа е да влезе човек в живота на свободата. Христос иска свободни души. Защото само свободният човек може да прояви Любовта. Христос посочва пътя към освобождение.

Стиховете за размишление, които споменахме, са дадени, както казахме, само като примери. Обаче ученикът, като работи върху Евангелието на Йоана, ще намери във всеки стих голям материал за размишление.

Има периодичност в живота на човечеството. Има закон, според който това, което става, после се повтаря в по-горна октава. Ние видяхме в статията "На третия ден", че сватбата в Кана Галилейска ще се повтори в бъдеще в по-горна октава и ще се прояви в повдигане на славянството.

Ще дам още няколко примера за това: Христос е излекувал слепородения. В бъдеще това ще се повтори с цялото човечество. Както слепороденият е прогледнал, тъй и в бъдеще и цялото човечество ще прогледне, ще се пробуди в него по-високо съзнание. При раждането на това съзнание човек е спял, не съзнава разумните основи на Битието.

Друг пример: Христос след възкресението се яви най-първо на Мария. Мария, като представителка на жената, представлява Любовта. Това може да се повтори и в по-горна октава по следния начин: тия човешки души, у които е пробудена любовта, първи ще влязат в общение с Христа; Той ще им се изяви.

Ще дадем още един пример: Възкресението на Лазаря може да се повтори в по-горна октава с човечеството. Защото всеки, който живее стария живот, е мъртъв. Това се вижда от следните думи на Христа: "Иде час, когато всички, които са в гроба, ще чуят гласа на Сина Човечески и ще излязат."

В Евангелието има още много такива примери, за които може да се каже, че в бъдеще ще се повторят в по-горна октава.

Характерно за размишлението е, че като дойде една идея, иде втора, трета и т.н., цяла верига от идеи идат. Това е, защото при размишление Напреднали същества идат и ни учат отвътре и по този начин ние ще научим много неща, които не сме знаели дотогава.

Паралелно с проучването на Евангелията трябва да върви проучването на Словото на Учителя. Това е необходимо за ученика. Учителя е дал методи за това. Тия методи ще се дадат в друго изложение.

